

граматичною чи лексичною темою. Ця важливість зумовлена тим, що тексти, які відображають соціокультурну та комунікативну складову нового для студентів-іноземців культурного середовища, суттєво сприяють формуванню в їх свідомості загальних знань, реалізація яких буде відбуватися у подальшій міжкультурній комунікації. Саме через культуру пізнається сутність народу, тому що «культура кожного народу – это открытые двери в его душу» [2, 123].

Не викликає сумніву, що успішна інтеграція іноземних студентів у нове соціокультурне середовище, тобто формування міжкультурної комунікації відповідного рівня, є запорукою побудови позитивного ставлення до країни мови, яка вивчається, та її мешканців і стає основою створення міцних партнерських і дружніх відносин між різними країнами.

Література:

1. Диденко Л.А. Моделирование межкультурной коммуникации на занятиях по русскому языку в группах иностранных студентов // Русская филология. Украинский вестник. – Харьков, 2001. - №3 (9).
2. Лихачев Д., Самельян Н. Диалоги. – М.: Советская юстиция, 1988.

РОЗВИТОК НАВИЧОК ІНШОМОВНОЇ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМУНІКАЦІЇ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Микитюк Світлана Степанівна

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Інтеграція професійної та іншомовної підготовки конкурентоспроможних фахівців у вищій школі обумовлена вимогами сучасного глобалізованого світу. Професійна іншомовна компетенція на сучасному етапі включає не лише володіння іноземною мовою, а й

вміння користуватись інформаційно-комп'ютерними технологіями. У зв'язку з цим особлива увага в сучасній методиці викладання іноземних мов приділяється іншомовній електронній комунікації. Дослідники вивчають лінгвометодичні особливості різних типів і засобів електронної комунікації; проблеми використання електронної комунікації для розвитку різних компетенцій (лексичної, граматичної, комунікативної, міжкультурної); питання застосування засобів електронної комунікації в рамках очних і дистанційних курсів навчання іноземної мови; труднощі, пов'язані з використанням засобів електронної комунікації, і способи їх подолання та ін.

Метою навчання іншомовної електронної комунікації у ВНЗ є формування та розвиток комплексної компетенції у сфері ІЕК, яка включає в себе загальні та лінгвістичні компетенції та компетенції у сфері ІКТ і пов'язана зі знанням особливостей ІЕК, а також з умінням і готовністю ефективно використовувати її можливості і враховувати її недоліки.

Основною компетенцією у сфері ІЕК є компетенція, пов'язана зі здійсненням електронної синхронної та асинхронної комунікації. Інтернет-засоби синхронної комунікації дозволяють спілкуватися в режимі реального часу:

1) *чату* (ICQ, Skype, Yahoo Messenger). Дафна Гонзалес виділяє 5 видів педагогічного чату:

- чат на вільну тему (free topic chat): основним завдання є практика говоріння, аудіювання та письма;
- чат, спрямований на вирішення певної навчальної задачі (collaborative task-oriented chat);
- чат-семінар або чат-презентація (academic seminar or presentation chat);

- чат, спрямований на відпрацювання певного матеріалу або дії (practice chat);

- наочний чат (evaluation chat), спрямований на контроль і оцінку ступеня засвоєння того чи іншого матеріалу [2, с. 63];

2) віртуальні класи з функцією Whiteboard: Alado, Elluminate.

Синхронна комунікація має особливий потенціал для розвитку комунікативних навичок, мовної, мовленнєвої та соціокультурної компетенції, оскільки створює невимушений аутентичний соціокультурний та соціокогнітивний контекст для спілкування з носіями мови (в індивідуальному, парному, малогруповому або макрогруповому режимах), під час якого студенти отримують можливість зрозуміти комунікативну поведінку, культурні особливості, звички, традиції, етикет та ін. та адекватно реагувати на реальні життєві ситуації.

Засоби асинхронної комунікації дозволяють обмінюватися інформацією з затримкою в часі: 1) електронна пошта; 2) аудіопошта; 3) форуми; 4) блоги (аудіоблоги / подкасти) та ін..

Сучасні дослідження свідчать, що асинхронна електронна комунікація має свої особливості – демократизація використання освітніх, інформаційних ресурсів, через фізичну невідповідність партнерів у текстовій комунікації та запобігання виникненню традиційних комунікативних бар'єрів, зумовлених особистістю співрозмовників та різноманітними психологічними чинниками.

Список використаних джерел:

1. Кочетурова Н.А. Методика обучения иноязычной электронной коммуникации на основе телекоммуникационных проектов(в

неязыковом вузе): автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02. –М, 2010. – 22 с.

2. Gonzalez D. Teaching and Learning Through Chat: a Taxonomy of Educational Chat for Efl/Esl//Teaching English with Technology. – 2011. – vol. 3 –№4. –Р. 57 – 69

ДИАЛОГ КАК ЕДИНИЦА ЭФФЕКТИВНОГО ОБУЧЕНИЯ РУССКОМУ ЯЗЫКУ СТУДЕНТОВ - ИНОСТРАНЦЕВ

Минакова Л.И.

Харьковский национальный медицинский университет

Современными методистами-исследователями признано, что основной дидактической единицей как оптимальной для организации языковых средств является учебный диалог. Он рассматривается как форма обучения языку, как способ работы с содержанием учебного языкового материала, как средство развития диалогового мышления иностранных студентов (Литовский 1993; Курганов 1989; Сериков 1994).

Учебный диалог можно рассматривать как:

- средство формирования и развития коммуникативных навыков и умений иностранных студентов в процессе обучения русскому языку не только в социокультурной, но и профессиональной сферах;
- средство развития коммуникативных речевых способностей;
- средство изложения мыслей, чувств носителей языка иноязычной культуры;
- средство обеспечения адекватного национальной культуре коммуникативного поведения и применения его в повседневной коммуникации;